

Villi Sørensen, fyrrv. landsstýrismaður og blaðstjóri

skrivari Føroya Javnaðarflokks. Fýra ferðir var hann valevni fyri javnaðarflokkin í Norðoya valdømi. Fyrstu ferð sum blaðungur í 1945. Síðani í 1958, 1962 og 1966.

Í heila fjórðingsöld var Einar Waag stjórnarlimur Norðoya Javnaðarfelags. Alla hesa tíð var hann kassameistari felagsins. Sum áður nevnt varð hann valdur á ting í 1950 og sat til 1954. Kommunustýrislimur var hann í fýra ár og limur av skúlanevndini í 25 ár harav formaður í 15 ár. Einar var í mong ár næstformaður Føroya Javnaðarflokks

Jacob E. Jacobsen, havnarneistari

40 ára stovningarveitsla

Norðoya Javnaðarfelags verður í KÍ-høllini leygarkvøldið 14. februar. Borðreitt verður við røstum kjøti og súpan. Undir borðhaldinum verður undirhald. Aftan á dansur.

Kostnaður 75 kr.

Tekningarlistar liggja frammi til hósdeginn 12. februar kl. 20 á telf. 55775, 56156 og 56169.

Nevndin

og tók við sum fyribils formaður við deyða P. M. Dams í 1968.

Av teimum 11, sum vóru við til at stovna Norðoya Javnaðarfelag eru tveir eftir á lívi. Teir eru:

Niels Hjemsten, fyrrv. útr. form. Gunnar Nólsee, fyrrv. yv. vrak.

Eisini er einkjan eftir Guttorm Matras, Elin Margretha og einkjan eftir Johan Hendriksen, Hilma á lívi.

Veitsluhaldið

Sum nevnt í fyrstuni, verður 40 ára stovningardagur Norðoya Javnaðarfelags hildin við stórum vetisluhaldi í KÍ-høllini komandi leygarkvøld. Borðreitt verður.

Undir borðhaldinum verður skemt og annað undirhald. Aftaná verður dansað.

Í núverandi nevnd Norðoya Javnaðarfelags sita: Arne Samuelson, formaður, Bjarti Højbro, næstformaður, Karl E. Andreasen, skrivari, Jonhild D. Heinesen, kassameistari, Ólvhødin Jacobsen, Tórarinn Simonsen og Hans Juul Nystrom.

Gørn, trol, lína og snella

Tað var vist mangur maður, ið lurtaði væl, nú lögtingsmenn lótu rødd sína hoyra í útvarpinum.

Umsóknir eru fleiri komnar til tingið um at bera so í band, at tann eini veiðureiðsskapurin ikki má fáa loyvi at avliva ein annan veiðureiðsskap.

Sumbingar hava søkt um at fáa Grynuna friðaða fyri gørn og trol. Porkeningar hava søkt tingið um at fáa Dalagrynnuna friðaða og allir útróðrabátarnir í Sandvík og í Hvalba hava søkt tingið um at friða eina geil vestanfyri Suðuroynna fyri gørnum og trol.

Tað økið, sum hvalbingar og sandviikngar hava biðið um at fáa friðað, er ikki rættuliga stórt. Hetta er tað vanliga økið, sum hvalbingar, sandviikngar og fámjngar vanliga rógva út á vestabfyri Suðuroynna. Umbønin er nevniliga henda: Ein linja 8 sjómil úr Villingatanga í nv V, og ein linja úr Fløtunestanga í vs V — 8 sjómil. Úr Villingatanga í Fløtunestanga eru 7—8 sjómil. Tá talan skal vera um eina rættvísu friðing fyri gørn og trol, skuldi linjan verið drigin úr Nýpubakkanum fyri Norðan og úr Sumbiarhóli fyri sunnan, men betur er at fáa nakað enn einki. Í lag er tað óvist, hvat fer at henda hesum máli viðvíkjandi.

Nú lögtingsmenn tosaðu um himmal og jørd, var tað bert ein tann einasti maðurin, Helgi Klein av Sandi, ið tók hesar umsóknir uppá tunguna, hóast at allir lögtingsmenninir vita, at hetta er ein livstreyt fyri opnar bátar at sleppa at rógva.

Ávisur maður, ið eigur ein bát í Vági, sum hann drivur við gørnum, skrivur spáttliga um sumbingar og porkeningar, at teir fiska ikki til døgverðamat. At seta slíkt á prent, átti maðurin ikki at gjørt, tí av Dalagrynnuni og Sumbiargrynnu er mangur góður fongur ferdur at landi, tað er vist. Tað er sárt fyri okkum allar, ið rógva út við opnum bátum, at okkara góðu havmið, sum vit hava fingið í arv frá okkara forfedrum, nú skulu verða gjørd til ruin, tí snella og toskagørn kunnu aldeilis ikki brúkast á somu leið.

takk skalt tú Heðin Klein hava fyri at tú skeyt upp at skipa so fyrri, at tann eini veiðuhátturin ikki fær loyvi at drepa ein annan, men ert tú tann einasti av 26 lögtingsmonnum og 6 landsstýrismonnum, sum skilir hesa sak rætt, ja, so er deyðin í durunum hjá okkum, sum rógva út við húki.

Vit biða ikki um, at eitt forboð verður sett fyri garnaveiðu yvirhøvur, nei, fiski tit bara nógvan fisk við gørnum, men tað má vera uttanfyri tey uttastu havmið hjá okkum — einar átta sjómil úr landi. Heðin Klein helt, at fingi menn ikki skil á hetta í ár, mátti tað fáast skil á hesum næsta ár. Jú, kanska tað verður so sum orðtakið sigur: »meðan grasið gror doyri ryssan«. Næsta ár er tað kanska ov seint. Tað má tí inntreingjandi heitast á okkara háttvirðu lögtings- og landsstýrismenn um at ganga hesum umsóknum frá sumbing-

um, porkeningum og 20 útróðrabátum úr Hvalbiar sókn, um at geva okkum frið til at brúka veiðureiðsskap við húki vestanfyri Suðuroynna á møti.

Fyri tann veiðuhátt sum kallast lína og snella, er veiðuhátturin við gørnum mikið verri enn trolíð — trolíð verður tó drigið inn av og á, meðan gørnini standa alsamt úti. Ein longd verður sett út, áðrenn hin, ið stendur, verður drigin, sostatt stendur altíð úti. Mist verður av og á og gørnini liggja tá á botni og gera tey sostatt fiskimiðini púra ónýtilig alt árið. Næsta árið om igen o.s.fr.

Tað ber ikki til at lögtings- og landsstýrismenn standa hendur í favn og siggja og vita um henda ranga og óforsvarliga atburð og ikki skipa so fyrri, at vit allir kunnu liva so frætt, sum okkara fortrængda havøki hefur at

bjóða okkum. Vit eru ikki blindir fyri, at myrk skýggj eru í sjónarringinum, og tað batar ikki um hesa sak, at hvør fer at liva, sum sterkastur er, tí vit vita væl, at tann veiðiháttur, sum eitur veiða við húki, er tann veikasti veiðihátturin, men vit halda, at eisini vit, ið brúka línu og snella hava rætt at liva.

Tí er tað, at vit hava sent tykkum lögtingsmonnum bøn um at koma okkum til hjálpar í hesi fyrri okkum so livsneyðugu sak. Tað sum tit gera, mugu tit gera heilt skjótt, tí ólagna okkara er við at byrja.

Ein, ið er noyddur til at rógva út við snella

Gamlar myndir

Tá eg las »Dimmalætting« nr. 12 á síðu 3, fall eygað sum vera man fyrst á »Gamlar myndir«. Tær eru altíð hugvekjandi vil eg siga. Men í sama viðfangi fall eygað á ein kendan hugsunnarsaman persón.

Undir myndini stendur navnið Dr. Jóhann M. Kristjansson.

Hví

Leygardagurin 24. januar ár 1976 var líkur mongum øðrum døgum. Veðrið var ein stóran mun betur, enn tað hevur verið nógvar dagar í vetur.

Øll grund skuldi verið til at gleitt seg yvir henda dag.

Í hvussu er á okkara leiðum. Tá kvøldið kom, royndi útvarpið at senda hugna inn í stovurnar runt oyggjarnar.

Til endan kom so tíðindi, og so varð sagt frá hvat verða skuldi av ítrótti dagin eftir.

Sjálvt um ein er vorðin eldri, so hevur hetta tó stóran áhuga.

Tað er veruliga stuttligt at siggja ung fólk í einum góðum dysti.

Men hetta kvøldið kom eitt stórt men inn í myndina.

Fyrsti dysturin varð sagdur at byrja klokkan 12.

Hví gera tit hetta soleiðis? De horte ej messe til ottesang, saa ilde monne de fare.

Hví skulu tit royna at bróta niður gamla føroyska mentan?

Hví skulu tit skilja okkara unga fólk sundur?

Tit ið har stíla fyrri hava mangt at hugsa um, tað veit eg væl.

Kortini áttu tit ikki at gloymt tað besta.

Tað harmar okkum eldru, hetta við at forstýra sunnudagin soleiðis.

Er tað so at tit ætla at bólturin skal eiga sunnudagin, so hava tit gjørt Føroya fólk eina bjarnatænastu.

Við at gera hetta, seta tit ein kila inn millum fólk okkara, sum kemur at gera óbótalgan skaða.

Hetta sigur okkum, at maðurin helst má vera islendur. Mær er enn í huga, at sami maður eina aðru ferð, ikki so langt síðan, eisini hevði góð orð til foroyingar yvirhøvur. Væl at merkja, tá talan fellur á foroyingar, er tað sum oftast av tí, at vit eru ein sera lívil tjóð og fiskitjóð burturav.

Sjón er fyri søgn 98%

Tað er her ikki atlan mín at fara at endurgeva tað blaðgrein, sum hasin heiðursmaður hevur sent navngivnum íslendskum blaði. Eg kann ikki siga annað enn, at tilkurr hugsunnarháttur júst nú um stundir fløgur okkum um okkara hjørtur, ið væl kundu hugast at sligið harðari. Men vit biða, tgi alt er tønn uttan um okkum. Standa helst sum ein kánus og føla okkum sviknar og burturriknar av okkara heima-beiti, sum eg meti Íslandsmiðini. Eg bleiv kanska heldur langrøkin við tí eg legði mest og størsta dentin á hesum brævi viðvíkjandi.

Harra Óli Jacobsen, fiskimannafelagsformaður. Min vón er, at tygum longu hava sent eina tøkki fiskimansins vegna til handan føroyavinin. Lat so hinara politikkararnar takka Føroya vegna.

»Tað er í neyð, ein lærir vinir at kenna«.

Vágur, tann 31. jan. 1976
Hentze Joensen

ST-umboðsmaður í Vestursahara

Aðalskrivarin í ST, Kurt Waldheim, hevur sett sven-ska ST-umboðsmannin Ólof Rydbeck sum serligan umboðsmann í Vestursahara (áður Spansk-Sahara). Ólof Rydbeck skal hjálpa fólkunum í umráðnum til sjálvi at taka avgerðir um framtíðarlagnu teirra.

Avgerðin er tikin eftir drúgvar samráðingar millum ST og stjórnirnar í Spania og teimum trimum afrikansku londunum Marokko, Algeri-um og Mauritania.